

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu de Sant Just Desvern

Núm. 342
Maig/Juny

2019

Grup de socis de la SEAS que va fer el relleu de la Flama de la Llengua Catalana, des de l'ermita de Sant Jaume de Castellbell fins a Santa Cecília. Foto de Leonci Canals.

www.santjust.org/seas

Carrer de l'Ateneu, 3 i 5 - 08960 Sant Just Desvern
Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

— 3 al 5 de maig

Sortida de cap de setmana a Menorca

— 12 de maig

XLIV Marxa de Regularitat Fulgenci Baños a Osona

— 19 de maig

Excursió matinal al turó del Samon (Montseny) amb sortida del Parador a les 7 h

— 30 de maig

Audiovisual "El primer pas de jubilat: el GR-11" per Toni Serrallonga a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 31 de maig

Conferència «Escalada: l'aventura penja d'un fil», per Ruth Fornos i Adri Martínez a les 20 h a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 2 de juny

Excursió al Roc de Madres (Capcir) amb sortida del Parador a les 6.30 h

— 9 de juny

Excursió matinal de cloenda de dia sencer al molí de Casancots (Berguedà) amb sortida del Parador a les 7 h

— 16 de juny

Excursió de cloenda del cicle a Santa Llúcia de Puigmal amb sortida del Parador a les 7 h. El dinar es farà al restaurant La Ruta del ferro de Sant Joan de les Abadesses

— 27 de juny

Audiovisual "Tour 2019 del Festival de Cinema de Muntanya de Torelló" a la Sala Piquet de l'Ateneu

— 6 i 7 de juliol

Sortida de Veterans al cim del Montsent de Pallars

— 13 de juliol

Sopar de Lluna Plena

— 20 i 21 de juliol

Travessa a Andorra. De Pessons a la vall del riu Madriu

FE D'ERRATA

En el darrer butlletí núm. 341 de març-abril de 2019 no constava l'autoria de les fotos de la coberta i de la pàgina 3. En el primer cas, la foto era de la Teresa Cots i en el segon, de l'Agustí Revilla.

COL·LABORACIONS Ajuntament de
Sant Just DesvernFLORETO
Creu 66. Tel 933723103CISTELLERIA BALLART
Bonavista 82. Tel 933711364IMMACULADA AMAT
FRANCESC HOMEDES

L'ENCENGUÉ LA FE, LA PORTÀ L'ESFORÇ I LA MANTÉ LA VOLUNTAT D'UN POBLE

La Flama de la Llengua: compromís fidel de la SEAS

Romi Porredon Capdevila

«Si a mi se'm considerava una mena de símbol de la llengua catalana em sembla molt clar que, si jo fallava, fallaria la llengua. I m'era evident que si la llengua fallava, fallava tot.»

[Any 1926, Pompeu Fabra rebutja entrar a la RAE]

A les 12 del migdia del 23 de febrer, davant de l'ermita de Sant Jaume de Castellbell, érem 18, els membres de la SEAS que començàvem un recorregut d'uns 6 quilòmetres i hora i mitja de camí efectiu. Poca cosa, certament, però amb una dificultat afegida: era el moment del nostre relleu, érem els responsables del simbòlic fanalet on espurnejava la flama. Trescant amunt amunt, cofois i xerrant a dojo, ens anàvem passant el llanternó, sempre atents perquè la flama que s'anava fent petita petita no s'apagués. Vulguis que no, aquell foc minúscul ens pesava: carregàvem la mestria de Pompeu Fabra i, sobretot, l'herència de Fulgenci Baños. No era qüestió de fallar!

Origen i raó de la Flama de la Llengua

L'any 1968 es complien els 100 anys del naixement de Pompeu Fabra i, a fi de commemorar l'efemèride, la societat catalana, que es trobava encara sota la repressió del règim franquista, va endegar un seguit de celebracions amb caràcter

reivindicatiu per a recuperar la figura de qui havia estat el pal de paller de la codificació i normalització del català modern. I tenint en compte la vinculació de Fabra amb el món excursionista i la importància que la defensa de la llengua sempre ha tingut dins d'aquest àmbit, algunes entitats van suggerir a la Federació Catalana de Muntanyisme (nom anterior a l'actual FEEC) fer-ne un acte d'homenatge que fos alhora reivindicatiu.

La proposta que es va acceptar per unanimitat consistia en l'encesa d'una flama als peus de la tomba del Mestre, a Prada del Conflent, i portar-la a peu i en relleus, al llarg d'una setmana, fins a Montserrat perquè el monestir la vetllés a l'atri de la basílica, sota el lema: «L'encengué la fe, la portà l'esforç i la manté la voluntat d'un poble». Vet aquí com va instituir-se la Flama de la Llengua Catalana, un compromís que s'ha anat renovant any rere any i que ha sabut persistir viu al llarg de 50 anys, gràcies a l'esforç de les entitats excursionistes que han col·laborat a mantenir aquesta activitat simbòlica i alhora reivindicativa.

Podeu comptar l'ensurt que vam tenir els excursionistes quan, a mitja pujada, algú s'adonà que la flama defallia. Vam córrer a afegir-hi combustible i el petit foc es va eixorir. Malgrat l'imprevist, vam arribar a Santa Cecília a l'hora calculada i vam

Sant Miquel de Cuixà, 12 d'octubre de 1968. Qui porta la torxa és l'Enric Sabadell i a la seva dreta hi ha el Jordi Cardona. Foto del fons documental de la SEAS.

poder fer el relleu amb el grup Cavall Bernat, responsable de guardar la Flama fins l'endemà diumenge, que és quan estava pensat que s'iniciés l'últim tram de la ruta fins a la basílica de Montserrat. Allí la rebria l'abat i la celebració clouria amb la missa conventual, una concorreguda festa gegantera i el dinar de germanor. Havíem complert la nostra missió.

2018, any d'aniversaris

El passat 2018 s'esdevenien els 150 anys del naixement de Pompeu Fabra i alhora els 100 de la publicació de la Gramàtica catalana (1918), i la Generalitat de Catalunya, amb bon encert, va proclamar-lo l'Any Fabra 2018, efemèride que ha suposat un relleu extraordinari de la figura del Mestre amb més de 700 activitats de divulgació molt diverses i variades. A la vegada, el 2018 era l'any que s'arribava als 50 d'aquell compromís per la Renovació de la Flama de la Llengua endegat el 1968. Per això

la FEEC proposà de festejar-ho recuperant el recorregut i l'esperit reivindicatiu original: una ruta que aprofités els senders de la federació, dividida en set trams, des de Prada a Montserrat, apadrinats per diferents entitats excursionistes que s'encarregarien de l'organització.

I és aquí on cal fer memòria i destacar el compromís fidel de la SEAS en la defensa dels valors i els símbols del nostre poble, com ho corroboren les col·laboracions diverses que ha tingut la secció en la Història de la Renovació de la

Flama de la Llengua. És necessari subratllar que la SEAS ja va participar, el mateix 1968, en la primera Flama de la Llengua: Fulgenci Baños s'hi va implicar personalment i va entrar a formar part de la comissió del Centenari del Naixement de Pompeu Fabra. Més encara: va ser un dels promotors d'aquella primera Flama de la Llengua i ell mateix en va portar la torxa des de la tomba de Fabra a Prada fins al monestir de Cuixà. L'acompanyaven Jordi Cardona i Enric Sabadell que en van fer el relleu des de Cuixà fins al refugi de Merialles. És per això que, el 2008, quan a Montserrat es van celebrar els 40 anys d'aquella primera Flama, Daniel Cardona (fill del Jordi), en representació de la SEAS, va recollir-hi el diploma que acreditava la nostra entitat com una de les entitats iniciadores de l'esdeveniment.

I no ha estat pas l'últim diploma: el passat 20 d'octubre, quan la FEEC va anunciar la celebració del 50è aniversari de la Renovació de la Flama, va aprofitar per fer un

5 ACTIVITATS

reconeixement a les entitats que havien organitzat l'esdeveniment alguna vegada i la nostra secció, representada pel vicepresident Pep Gil i la presidenta, va recollir-hi un nou títol acreditatiu. Un signe d'agraïment just, perquè cal no oblidar que el 1985, any de la 16a Renovació de la Flama, va recaure'n l'organització a la Vegueria del Baix Llobregat i, entre les entitats organitzadores, la SEAS va tenir-hi un paper destacat. Com aquest any mateix, en què s'esqueia el 50è aniversari, vam assumir el relleu i el recorregut del subtram que anava de Marganell a Santa Cecília, que formava part del tram 6 (Manresa-Santa Cecília) i que apadrinava l'Agrupació Excursionista Talaia. Per això vam convidar els socis a participar-hi i vam fer una reunió prèvia per a preparar els aspectes logístics i el desplaçament en cotxes.

Per tot plegat, la satisfacció no era poca quan la flama va haver estat lliurada. La sortida del dissabte no havia acabat: era l'hora de dinar i en un racó paradisiac, sota

els peus de la muntanya que presentava la silueta més bonica del massís sagrat, vam compartir menges i amistat una bona estona, rememorant l'ensurt que ens havia donat el foc minúscul, fins que cap a les 4, desfent el camí d'anada, vam retornar a l'ermita on havíem deixat els cotxes, satisfets d'haver participat, en nom de la SEAS, un cop més, en la Renovació de la Flama de la Llengua. Parafrasejant una de les sentències més celebrades del Mestre Fabra, pronunciada en la Setmana d'Estudis Catalans, a Prada, l'any 1947, podíem ben dir que «Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança».

Pompeu Fabra, símbol indiscutible de la llengua catalana, tenia clar que la llengua era l'element vertebrador d'un poble, que si «la llengua fallava, fallava tot», ja que si una cosa és certa és que la potència i la unitat de la llengua es corresponen amb la potència i la unitat de la nació. De Prada a Montserrat, de Sant Just a Santa Cecília, de Catalunya al món!

Camí de Santa Cecília, qui porta el fanalet amb la Flama és el Josep Milà. Foto de Leonci Canals.

BALAITÚS, BALUARD SUPERAT. JULIOL DE 2018

Josep Gil Durillo

Al cim del Balaitús. Foto d'Albert Cortès.

Com en vint-i-tres anteriors ocasions, aquest passat estiu un grup de socis de la SEAS vàrem partir l'últim cap de setmana de juliol cap a terres aragoneses, per intentar fer el pic del Balaitús.

El Balaitús o Vathleitosa (en francès Balaitous, en aragonès Pico Os Moros) és una muntanya de 3.144 m d'altitud, amb una prominència de 849 m, al massís homònim, del qual és el punt culminant. Es troba a cavall de la província d'Osca (Aragó) i del departament dels Alts Pirineus (França). El Balaitús és un massís granític que marca el començament per l'oest dels Alts Pirineus. Dins del massís, hi ha diversos pics que ultrapassin els 3.000 m, sent el Frondella Occidental o Frondella SW (3.001 m) el 3.000 més occidental dels Pirineus; algunes modernes medicions no li donarien els 3.000 m (actualment 2.992 m), i seria el Frondella Central (3.055 m) el més occidental.

Sembla que el nom del massís prové de l'occità gascó vath (vall) i leitosa (lletosa).

Una altra denominació de menys tradició és de Marmuré o Gran Marmuré, traduït en abundant cartografia espanyola com a Pico de los Moros.

Se situa entre la Vall de Tena (Sallent de Gállego) i la Val d'Azun francesa.

Existeixen diverses rutes per a pujar el Balaitús, cap d'elles fàcil, sobretot pel gran desnivell que en cap cas és inferior als 1.500 m. Nosaltres vàrem optar per la ruta espanyola, que partint de l'aparcament de La Sarra a 1.450 m (Sallent de Gállego) puja seguint el GR-11 fins a l'embassament i refugi de Respomuso a 2.200 m. Ascendim després pel barranc de Respomuso fins a la Bretxa de Latour i, una vegada superada, fem la gelera oest fins al lloc que ens duu al cim del Balaitús (3.144 m). La baixada fins a La Sarra (-1.700 m) la fem per la Gran Diagonal i els llacs d'Arriel.

Divendres 27 de juliol de 2018

Seguint els acords presos en l'última reu-

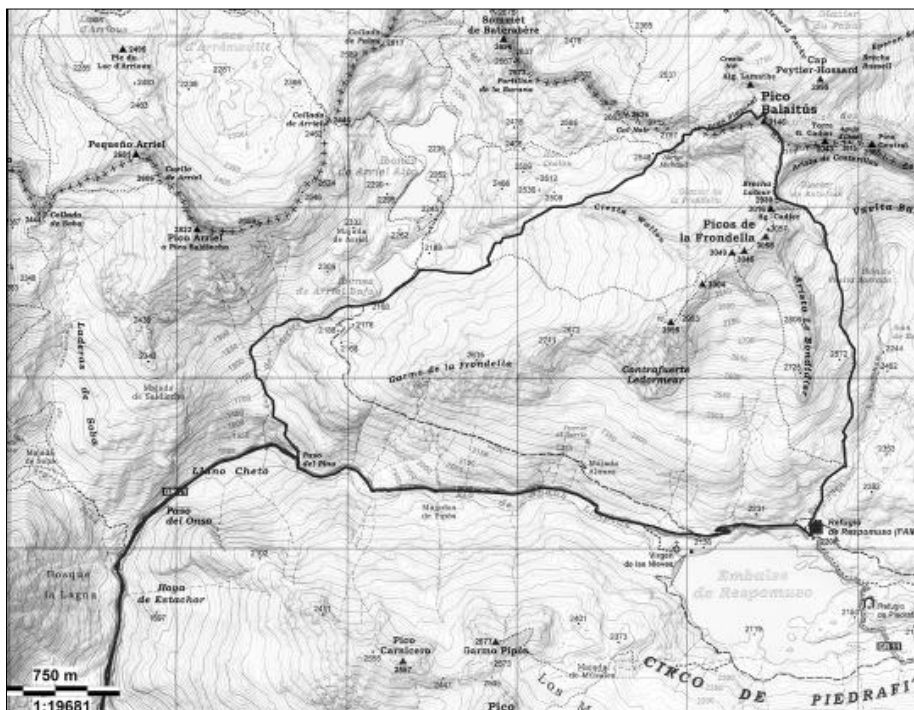
nió de preparació, un grup de quatre surt a les 10 h de Sant Just cap a La Sarra: són la Roser Iglesias, el Felip Linares, el Pere Oriols i el Rafel Malaret. La resta del grup: l'Albert Cortès, el Joan Gironès i el Pep Gil, sortim de Barcelona, on recollim el Joan Anton Pera a les 12.30 h. Ambdós grups ens reunim, abans de sopar, al refugi Respomuso. El viatge dels dos grups ha anat sense novetats per destacar. Aquest divendres és un dia especial perquè hi ha eclipsi de Lluna i algú vol veure'l en directe si les condicions atmosfèriques ho permeten. Les condicions es donen i l'Albert es queda i admira en directe el fenomen astronòmic, aconseguint fer unes magnífiques fotos; la resta preferim anar al llit ben d'hora, perquè demà ens espera una llarga, dura i fins i tot difícil jornada de muntanya.

Dissabte 28 de juliol de 2018

Ens llevem d'hora i a 2/4 de 7 esmorzem al refugi. El temps pinta bé i la previsió és de bon temps, bon temps que necessitarem ja que ens espera una jornada llarga fins

arribar de nou a La Sarra, on tenim els cotxes. Tenim moltes ganes i molta esperança en poder assolir tres fites en el recorregut previst, per ordre de proximitat, la Bretxa Latour, el cim del Balaitús i de baixada per la Gran Diagonal.

Foto abans de la sortida i a 1/4 de 8 sortim del refugi. De seguida ens enfilem pel barranc de Respomuso i en pocs minuts ja hem superat el primer graó. A la nostra esquena veiem el refugi i l'embassament de Respomuso amb el circ de Piedrafita. Seguim camí, i quan portem poc més d'una hora arribem a un collet on podem admirar la Cresta del Diablo, cresta pirinenca per a alpinistes molt experimentats que requereix de gran tècnica i preparació —comentari fet pel Felip a pregunta meva—, ell en el seu dia ja va fer aquesta cresta. A l'esquerra ens queda l'aresta de Bondidier, contrafort dels Pics de la Frondella o Frondiella (3.058 m), i també girant 180°, veiem el massís de Los Infiernos amb la seva gran llastra blanquinosa. Més amunt, deixem allà a baix, l'ibon de Esclusera, encara amb glaç surant en les blaves aigües, havent trepitjat ja algunes clapes de neu, sense necessitat d'utilitzar els grampons, però cap a les 10 del matí ens decidim a calçar-nos-els ja que les clapes són cada vegada més extenses i amb més pendent. Minuts més tard, ja amb grampons, veiem la Bretxa Latour, esclatxa que separa el massís del Balaitús dels pics de la Frondella.

Tal com la veiem, no té neu, només una petita clapa a dalt sota la roca entravessada, roca que a manera de barret queda colgada entre les dues parets de l'esclatxa. Fem l'últim flanqueig amb la pujada final a la base de la Bretxa Latour.

Són les 10.35 h, ens descalcem els grampons i guiats pel Felip iniciem el pas de la bretxa, enfilant motxilles, estirant braços, recolzant esquenes, culs i afermant preses a la roca i tots superem amb més que menys esforç el primer tram. Després, una ràpida grimpada ens duu a la clapa de neu sota la roca entravessada, segon tram superat, i finalment, agafant-nos a les clavilles i a les preses de la roca superem el tercer i definitiu tram que culmina la Bretxa Latour. Mirem amunt i encara no es veu el cim, però sí la gelera oest que haurem de remuntar. De nou ens calcem els grampons i cap al cim, són uns dos-cents i escaig metres. Poc a poc anem pujant, superem la gelera i arribem a la carena cimera i a les 12.15 h coronem el cim del Balaitús (3.144 m).

Tots hem arribat prou bé, cansats però bé,

Aproximació a la Bretxa Latour. Foto d'Albert Cortès.

fa vent i la temperatura no supera els 11°C, la sensació és de fred, no molt intens però fred, encara que per a algú no ho sembli. Hem superat dos dels tres objectius principals, ens queda el tercer i per a mi el més important, fer el descens per la Gran Diagonal... i arribar sans i estalvis als cotxes a l'aparcament de La Sarra. Com que les condicions climàtiques no són les millors, fem les fotos de rigor i a les 12.25 h iniciem la baixada. La curta estada al cim no ens ha privat de les esplèndides vistes, tot i les boires i núvols que no ens permeten gaudir al cent per cent de la multitud de cims que es veuen, entre els quals destaquen, fent una volta de 360°, el massís del Vignemale, el Gran Facha, los Infiernos, el Garmo Negro i més propers els Pics de la Frondella, l'Agulla Cadier o Pic Anònim, la part final de la Bretxa Latour, el Palas, el pic d'Arriel i els ibons del mateix nom i allà més llunyà, sortint d'entre les boires, el Midi d'Ossau.

Iniciem el descens, 1.700 m de baixada fins a La Sarra, amb molt pocs trams planers. Només sortir del cim ens trobem una canal que Déu n'hi do quina timba. Per aquesta canal pretenem arribar a la Gran Diagonal (GD) uns 150 m més avall. El gran pendent, la roca inestable en alguns trams, l'absència de camí colgat per la neu algunes vegades i d'altres perquè simplement no el veiem, ens dificulten molt la baixada. El Felip encapçala la lenta marxa i seguint les seves indicacions i consells anem davallant, tot amb molta cura i mirant molt on posem peus i mans, un mal pas o una relliscada podrien ser fatals. Amb aquest ritme molt lent finalment trobem la

El Balaitús, la Gran Diagonal. Foto de Josep Gil.

GD. Seguim el descens, ara una mica més relaxats, però sense abaixar la concentració, i finalment, pels volts de les 14 h, finalitzem la GD, 250 m de baixada.

Ara escric pensaments molt personals. Potser els 250 m més durs que mai he fet. Fa dos anys, fent el Besiberri Nord, pensava que era el meu «top» als Pirineus. Ara, però, sense saber què podré fer en el futur, dubto que realitzi reptes més alts i el Balaitús passarà a ser el meu «top» pirenaic. Deixant pensaments personals, feta la GD, tots estem molt contents i satisfets, hem superat el trio principal, ara anar fent i a gaudir de l'entorn; per altra banda, sembla que el dia s'està aclarint i ens permet gaudir millor de la natura que ens envolta que és molt, molt bella, dura i feréstega, però magnífica. Sembla que ja ho hem fet, doncs no, ens manquen 1.450 m de desnivell de baixada, això sí, com abans deia, segur que gaudint més a cada passa. Sota nostre, els ibons d'Arriel, custodiats pels pics Arriel i Palas que no els treuen l'ull. Mirant una mica més enllà, ja gairebé sense boires,

s'erigeix altiu i solitari, el Midi d'Ossau. Deixem a la nostra esquerra l'Abric Michaud, baixem uns quant metres més i parem a fer una queixalada. Havent menjat i begut, estem de nou preparats per seguir, són quasi les 15 hores quan tornem a caminar. Sota el circ de la Frondella i mirant a l'est, veiem 500 m més amunt, la cara oest de la Bretxa Latour que fa unes hores hem superat. Admirant la quantitat de rierols plens d'aigua, superant les darreres clapes de neu i envoltats sempre per una verdor plena i esplèndida, sota

la permanent i vigilant mirada dels pics de la Frondella, Palas, Arriel i el ja una mica llunyà Balaitús, arribem a 16.45 h als ibons Baixos d'Arriel. Una parada obligada i un bany de peus en les molt fredes aigües de l'ibon Baix d'Arriel ens reconforten, mentre que algú més valent fa un bany complet, l'Albert, per a ell sembla que no hi ha aigües molt fredes. Descansats i més animats a les 17 h reprenem camí tot i que encara falten 700 m de davallada. Aprofitem per donar les darreres ullades i fer alguna foto dels imponents pics.

Al final de l'ibon més baix, allà on desaigua, hi ha un pas força estret, són les 17.21 h i fem l'última foto i diem adéu al gegant Balaitús. La tarda és clara, serena, lluminosa i un pèl calorosa, tenim moltes ganes de finalitzar, ens queden encara més de dues hores de camí i portem més de 10 hores d'excursió, cansats anem fent i a les 20 h arribem a l'aparcament de La Sarra. Botes fora, calçat lleuger i còmode, fem una cervesa al bar que hi ha a la riba de l'embassament i tot seguit anem a Sallent de Gállego, on a l'Hostal Centro ens dutxarem, sopa-

rem, dormirem i demà després d'esmorzar partirem de nou cap a casa. Quan arribem a Sallent ens quedem sorpresos per la ingent quantitat de gent que hi ha, sembla que el poble estigui pres per la multitud, el Festival dels Pirineus sembla ser que n'és el «culpable». Això ens obliga a estacionar els cotxes molt lluny de l'hostal.

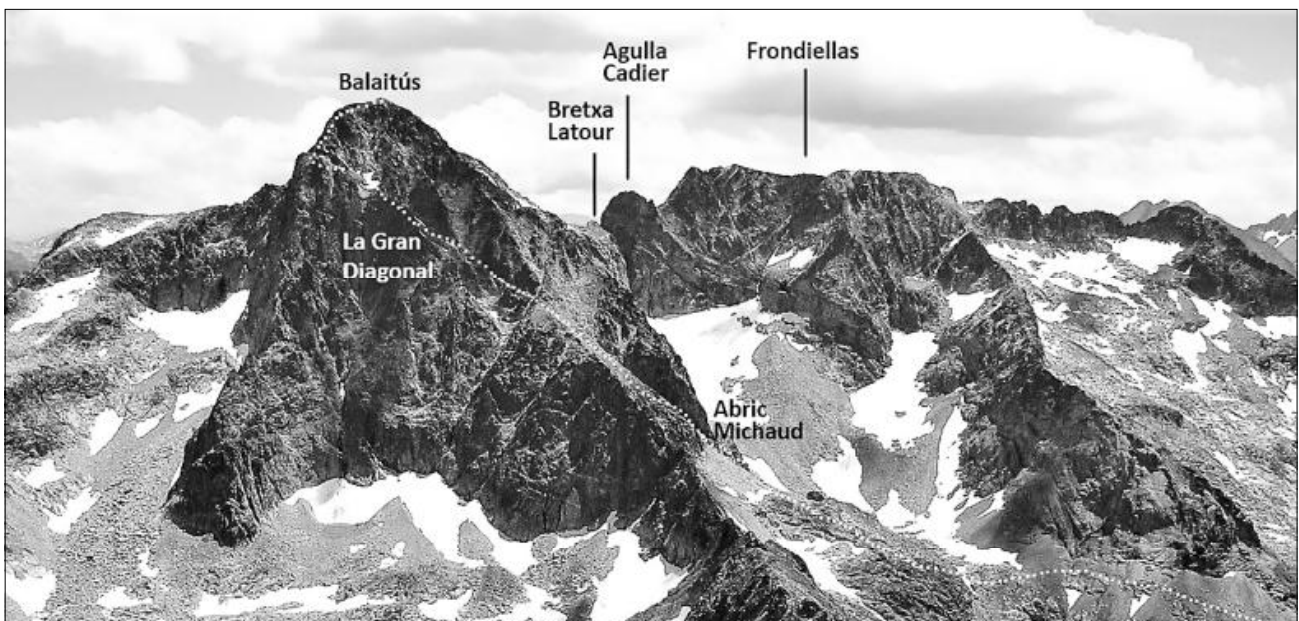
Podríem dir, m'atreveixo a dir, que ha estat una excursió pirinenca memorable, per les dificultats tècniques, els riscos i «pors» superades i per damunt de tot que tothom hem acabat bé, molt cansats i contents, impressió molt personal i sincera.

Diumenge 29 de juliol de 2018

Descansats després de dormir unes bones hores, esmorzem i sortim cap a casa. Pel camí parem a Camarasa, alguns fan un bany al Segre, que aquest any baixa molt ple i el corrent és bastant fort, això fa prendre més precaucions de les habituals als banyistes. Després del bany anem a Balaguer i dinem al restaurant Les Roquetes, on com sempre no falten el cargols. Ja dinats, reprenem viatge arribant a Sant Just a les 19 h.

Aquestes línies són un homenatge a tots el companys de la que anomenem «Sortida de Juliol», que en aquesta o en anteriors ocasions hem participat sempre sense perdre l'esperit que el seus iniciadors van donar-li, ja fa vint i molts anys, és a dir: trobar-nos un cap de setmana al pic de l'estiu i junts fer muntanya pirinenca, pel sol fet de gaudir, compartir i en definitiva viure les sensacions de la terra que tant ens agrada trepitjar, sense oblidar la cervesa al final de la caminada i el dinar de comiat.

Vull donar les gràcies a tots els companys de la present sortida. Vaig rebre en tot moment el suport i l'ànim, especialment en els moments «fotuts» de la travessa; agraïment molt especial al Felip i les seves «empentes» en els moments en què les forces semblava que no arribaven per a superar alguns obstacles, i no m'oblido de la Roser, que com en d'altres sortides, «s'ha buscat la vida» fent pel seu compte una excursió alternativa, mentre el gruix del grup fem el recorregut preestablert, sempre ens ha esperat a l'hora i al lloc convinguts.

PASSEJADA PER LA VALL DE SANT JUST

Rafel Malaret Julià

El 23 de novembre de l'any passat, es va presentar al nostre local de la SEAS el llibre *Passejant per la Vall de Sant Just* de l'Arbre Agulló, on l'autor explicava el passeig per la riera de la Vall amb la seva vívida i natural estima per la natura. Aquell dia ens vam emplaçar tots plegats, per més endavant, a fer l'itinerari principal del qual ens parla en el seu llibre. Un itinerari que pot fer tothom, estigui o no entrenat per a les excursions.

I això va ser el dia 3 de març, en una matinal, quan vàrem trobar-nos una cinquantena de persones davant de la ITV per començar el passeig.

S'havia previst visitar l'interior de l'entrada al túnel Ter-Llobregat a la zona de can Mèlic, però no va poder ser, ja que la propietat que actualment explota el túnel no va autoritzar la petició de l'Alcaldia de realitzar la visita.

Es va començar amb unes paraules de Romi Porredon (presidenta de la SEAS) i de l'Arbre, i tot seguit vam començar el camí cap al roure «majestuós», a escasos metres de l'inici de l'excursió.

Allà vàrem poder veure la grandària del roure, i l'Arbre ens va explicar que, abans, el nostre poble era molt ric en aquesta mena d'arbres, però la necessitat de construir vaixells per a les guerres des de fa segles van deixar-lo amb molt pocs exemplars.

El camí continua pel costat d'uns horts tocant a la riera. Aquest trajecte és curiós, perquè a l'altra banda de la riera tenim un mur de contenció completament pintat amb un seguit de grafitis, que sembla que es vagin actualitzant. Més amunt hi ha els edificis industrials, alguns dels quals fan de mirall, i reflecteixen el paisatge que trepitgem.

Roure «majestuós». Foto de Rafel Malaret

Travessem la riera per la pista que va a can Gelabert i tot seguit agafem un caminet paral·lel a la mateixa pista. Després d'aquesta cruïlla podem observar que la riera és viva, que té aigua, que surt de cop al voltant dels canyissars. Després seguim el camí a la dreta de la riera i deixem la pista que va a can Roldan fins arribar al pont sobre la riera. Aquí haurem de pujar unes escales situades en el camí i travessar el carrer 11 de Setembre.

Arribem al costat de l'institut, on hi ha uns plàtans imponents, on hi havia

12 ACTIVITATS

la font de la Bonaigua, desapareguda a causa de la construcció de l'Institut i del seu gimnàs. L'Arbre ens explica aquí la seva proposta de refer la font, d'alguna manera, en el futur Parc de la Bonaigua, que caldria recuperar.

Després passem pel costat del Poliesportiu, seguint roures i acàcies, fins arribar al Molí Fariner on uns xiprers ens donen la benvinguda. A partir d'aquí ens dividim: uns passem per sobre de la canalització de la riera i altres, per la carretera que passa pel pont de Can Padrosa. Després, seguint per la vora de la riera, arribem al garrofer on hi ha la inscripció de la generació del 57, que van ser els qui van apadrinar aquest arbre.

Seguim i travessem la pista que va a la font de la Beca, i continuem per la riera passant per sota el pont de ferro. Ens trobem poc després amb les oliveres de can Vilà, i passem pel costat de la bassa d'aigua de la mateixa masia. Molt a prop d'aquí hi ha un roure que sembla que ha resistit la cremada d'un llampec i les esllavissades de la muntanya.

Seguim per la riera, molt a prop de can Carbonell, i veiem altra vegada l'aigua que passa per la riera i una estesa de verd que ens envolta. Finalment, arribem al començament de l'itinerari del camí dels Ametllers, que és on finalitzem el nostre recorregut d'anada i on l'Arbre ens fa una última explicació.

*Grup de persones que van fer la passejada per la vall de Sant Just.
Foto de Francesc Fàbregas*

ASSEMBLEA GENERAL DE LA SEAS 2019

Maria Garcia Bernal

«Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança». Amb aquesta frase de Pompeu Fabra, molt adient als moments polítics que vivim i també al tarannà de la SEAS, la presidenta va iniciar l'assemblea d'enguany.

Com ja és habitual, la memòria de la Secció del 2018 va ocupar bona part de l'acte, fet que evidencia la quantitat i la qualitat de les activitats que s'organitzen i de la bona feina que fan els socis responsables de cadascuna d'elles. Destaquem, per la seva singularitat, la Caminada del Centenari de l'Ateneu, que va reunir 95 participants i va comptar amb la col·laboració de l'escola de teatre El Tamboret, que va amenitzar el recorregut amb breus escenes teatrals, i amb la de persones expertes

que van informar els caminants en els punts més importants del recorregut. També destaquem l'èxit de la I Cursa de Muntanya «La Mitja Desvern», amb 325 participants i amb la col·laboració d'un munt de voluntaris que la van fer possible. Ressaltem també, d'una banda, la col·laboració amb Collserola per a l'arranjament del camí que mena des del coll de Can Solanes fins a la Penya del Moro, el qual, tot i la bona voluntat desinteressada dels participants no ha resol el seu deteriorament; i, de l'altra, la col·laboració de la nostra entitat en tres activitats per l'entorn de Collserola adreçada als 110 migrants menors subsaharians acollits per la Direcció General de la Infància de la Generalitat.

En el punt de moviment de socis, s'observà una petita davallada en el nombre de socis protectors i en el gràfic de la piràmide d'edats s'evidencià la necessitat d'un relleu generacional (un 51% dels socis tenen de 61 a 75 anys!).

El tresorer va presentar l'estat de comptes i va comentar els diferents conceptes amb total transparència. Es va valorar positivament l'estalvi econòmic que ha suposat el pas del Butlletí imprès al Butlletí digital.

*La presidenta de la SEAS Romi Porredon i el secretari Jordi Gironès, en un moment de l'assemblea.
Foto de Lluís Solé.*

14 ACTIVITATS

Pel que fa a les propostes per al 2019, es va valorar positivament la participació de la nostra entitat en la celebració del 50è aniversari de la Flama de la Llengua, tot i la baixa participació de socis. Tot seguit es va aprovar l'augment de quotes per als socis protectors. Els assistents també van veure amb bons ulls la consolidació de «La Mitja Desvern» amb propostes de millora i amb algunes novetats que s'estan valorant, com la possibilitat de fer un recorregut infantil. També es va valorar positivament la proposta d'anomenar el PR C-164 amb el nom de Fulgenci Baños, amb l'objectiu de fer un merescut reconeixement al que va ser el refundador de la SEAS el 1964 i, alhora, donar a conèixer aquest recorregut traçat per la nostra entitat al municipi. També es va aprovar la proposta de col·laboració de la SEAS en la celebració del 50è aniversari dels escoltes del nostre municipi, la proposta de millora

de l'organització del Sopar de motxilla amb l'objectiu d'augmentar l'assistència de socis, l'actualització del nostre web per fer-lo més accessible a través dels mòbils i la creació d'una samarreta exclusiva de la SEAS. Per acabar, es va aprovar el pressupost per al 2019 i la incorporació d'en Felip Linares com a nou membre vocal de la Junta.

A l'apartat de precis i preguntes, es va recollir la proposta feta per en Pere Aceiton de demanar a l'Ajuntament que construeixi un camí empedrat cap a la Penya del Moro per millorar l'accés a un punt tan important del nostre patrimoni cultural.

Després de gairebé dues hores de reunió, amb poques desercions, tot i que hi havia partit del Barça, es va donar per finalitzada l'Assemblea General i es va convidar els assistents a menjar una mica i a prendre una copa de cava.

Aspecte de l'assemblea. Foto de Lluís Solé.

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 4 de febrer de 2019

— Altes: Roger Llabrés Forner (1185), Josefa Masanés Puigpinós (1186), Sergi Serrano Grau (1187) i Maria Rosa Coral Olivella (1188)

— Baixes: Andrea Montoro (616) per defunció, el nostre condol

— L'Ateneu ja ha pintat la paret deteriorada del local i també s'ha fet una escala nova d'accés al local des del vestíbul que considerem molt bona. S'acorda demanar a la Junta de l'Ateneu que potser caldria una barana i millorar la il·luminació actual.

— El 9 de gener es va fer la reunió de la Vegueria del Baix Llobregat al nostre local, on es van definir bàsicament els cursos de formació d'enguany.

— A la reunió es comenta la sortida a la neu, la qual va anar molt bé amb 35 participants, 21 dels quals van fer ús de l'alberg de Llivia. Hi va haver dues sortides de raquetes: una als Estanys de la Pera (27 participants) i una altra al Pla de Barres (17), l'esquí alpí es va fer els dos dies a Font-romeu (4 i 6) i per primera vegada es va fer esquí de muntanya a Mortiers i Camporrells (3 participants).

— S'acorda de buscar una nova nevera per al local, atès que s'ha espatllat l'actual.

— Es decideix demanar a la FEEC d'ocupar-nos del tercer subtram que va de Marganell a Santa Cecília, que correspon al 6è tram de la Flama de la Llengua Catalana. El tram sencer va de Manresa a Santa Cecília.

— S'ha implementat la decisió presa en Junta que els que no siguin socis de la

Secció hagin d'esperar un dia per a inscriure's en una activitat de la SEAS, i queda reservat el primer dia només per als socis.

Reunió del 25 de febrer de 2019

— Altes: cap

— Baixes: cap

— Els diferents membres de la junta que van fer el recorregut de la Flama de la Llengua valoren molt positivament la participació i com va anar la sortida: un dia esplèndid en tots els sentits i amb bona convivència amb els companys de Talaia. La nostra Secció hi va aportar 18 participants i també se'n farà un article per al butlletí.

— El 7 de febrer es va fer una reunió amb representants de l'Agrupament Escolta Martin Luther King per col·laborar en el seu 50è aniversari i se'ls va suggerir de fer una activitat de neteja a la font de la Beca, enviant-los una sèrie de documents perquè els servissin d'ajuda per a preparar la seva activitat.

— Seguim mantenint contactes amb l'Ajuntament per concretar les accions que emprendrem per a la denominació de Fulgenci Baños per al PR C-164, com la sol·licitud a la FEEC, plafons descriptius sobre Fulgenci Baños i possibles millores en el recorregut urbà i forestal.

— Durant la reunió s'acaben de preparar tots els temes que caldrà tractar a la propera assemblea del 2 de març, entre els quals destaca la proposta d'augment de quotes dels socis protectors mentre que es proposarà que no hi hagi augment per aquells que sigui alhora socis de l'Ateneu.

BUTLLETÍ DE LA SEAS. ANY 86. No. 342

Taula de redacció — Leonci Canals, Ferran de la Fuente, Maria Garcia, Jordi Gironès, Ramon Prat i Agustí Revilla.

Autoedició — Jordi Gironès i Leonci Canals

Tramesa — Elisabeth Bart

Disseny — Toni Royo

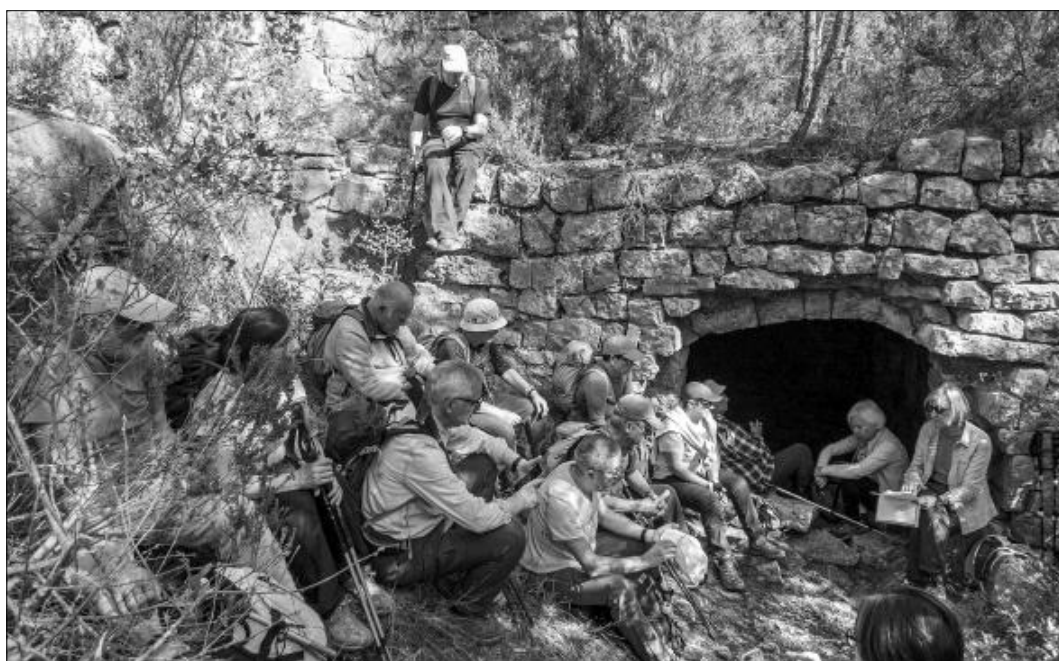
Correcció de textos — Servei Local de Català de Sant Just Desvern

Impressió — NB Comunicacions

ÍNDEX

- Portada** — Socis de la SEAS al relleu de la Flama de la Llengua Catalana.
02 — Calendari
03 — L'encengué la fe, la porta l'esforç i la manté la voluntat d'un poble, per Romi Porredon
06 — Balaitús, baluart superat. Juliol de 2018, per Josep Gil
11 — Passejada per la Vall de Sant Just, per Rafel Malaret
13 — Assemblea general de la SEAS 2019, per Maria Garcia
15 — Informació de la SEAS

Matinal literària a la capçalera del riu Foix. Foto feta als Molinots de Baix amb la Romi llegint un tex de Pompeu Fabra. Foto de Teresa Faneca.

SEAS, entitat esportiva núm. A01824